

Puheenjohtajan tervehdys

Sukuseuramme 14. toimintakausi käynnistyi kesäkuun vuosikokouksellamme Juvan Partalassa 18.06.2016. Tässä kokouksessa hallituksemme kokoonpano pysyi pääosin ennallaan, aiemman puheenjohtajamme ja pitkäaikaisen aktiivin Riston siirtyessä puheenjohtajan paikalta hallituksen jäseneksi ja allekirjoittaneen vastaavasti puheenjohtajaksi. Atte Marttisen luovuttua sihteerin tehtävästä saimme onneksemme tuohon vaativaan tehtävään Sirpa Marttisen Mikkelistä.

Sukututkimusvastaavanamme toimii erityisesti DNA-tutkimukseen erikoistunut Pekka Haikkala Ylöjärveltä, sekä sukutuotemyynnin ja hankinnan vastaavana Helga Ylönen Suonenjoelta. Sukutapahtumien ja matkojen järjestelyjä hoitaa varapuheenjohtajamme Pentti Marttinen Toivakasta yhdessä Risto Marttisen (Helsinki) ja Mika Marttisen (Mikkeli) kanssa. Varajäsenenä hallituksessa jatkaa Sami Marttinen Järvenpäästä ja uudeksi varajäseneksi saimme Liisa Tapolan Kouvola.

Seuramme tarkoituksenahan on selvittää suvun vaiheita ja historiaa, vaalia suvun perinteitä ja edistää yhteenkuuluvuuden tunnetta jäsentensä keskuudessa. Näitä sääntöihimme kirjattuja arvoja ei voi liikaa korostaa nykyisessä entisestään globalisoituvassa maailmassa jossa sukupolvet muuttavat entistä aiemmin erilleen ja asuvat hyvinkin kaukana toisistaan. Lisäksi sosiaaliset verkostot ovat vaarassa muodostua vain virtuaalisiksi kaiken siirtyessä verkkoon. Uskon, että jokainen huomaa tämän kehityksen jokapäiväisessä ympäristössään jos pysähtyy miettimään kuinka usein on pistäytynyt kenenkään luona kyläilemässä ilman moninkertaista sopimista ja aikatauluttamista sähköpostein, tekstarein ja puheluin. Me itsenäistymme aivan liikaa kukin omiin kiireisiin ympyröihinsä kommunikoidaan korkeintaan verkossa facebookin, twitterin ym. välityksellä.

Tämä haaste on voitu havaita myös seuramme tavoitteissa järjestää yhteistapahtumia joiden osallistujamäärän ennakointi on järjestäjille joka vuosi yhtä jännittävä ennustuksen kohde. Parin viime vuoden sukumatka ideammehan ovat myös lopulta kaatuneet liian vähäisiin osallistujamääriin.

Haluaisin kuitenkin katsoa positiivisesti tulevaisuuteen ja kannustaa jokaista edelleen välittämään tätä suvun arvokasta kulttuuriperintöä ja sen tuoman yhteisöllisyyden arvoa nuoremmalle sukupolvelle kannustaen heitä mukaan toimintaan ja esittämään rohkeasti ideoita toiminnan kehittämiseksi.

Seuramme viime vuosien sukututkimuksessa ei perinteisen tutkimuksen alueella ole tapahtunut suurta edistymistä sitten sukukirjojen julkaisun. Seuralle kertyy satunnaisesti yksittäisiä sukutietojen täydennyksiä ja onpa muutama yksittäisen jäsenen tekemä laajempikin tietokokoelma valmistunut. Parin viime vuoden ajan on pääosin hallituksen jäsenten laatimana saatu julkaisuun Marttisten tarinoita jokaiseen jäsenkirjeeseen ja olemme näin saaneet koottua yksittäisiä yksityiskohtia Marttisten suvun vaiheista, kaikki kirjoitukset ovat edelleen tervetulleita, kokonaisen uuden kirjan julkaisuun kuitenkin tarvittaisiin aineistoa vielä paljon enemmän.

Sukukirjojen valmistumisen jälkeen olemme olleet aktiivisina DNA-sukututkimuksessa, josta on viime vuosina kasvanut kokonaan oma sukututkimuksen tieteenhaaransa. Tässä olemme saaneet jopa tunnustusta mm. Suomen sukututkimuspäivillä esimerkillisestä DNA-projektistamme.

DNA sukututkimus tarjoaa kokonaan uuden ulottuvuuden opetella tuntemaan omia juuriaan paljon kirjallista sukutietoutta kauemmas. Vaikka en voi väittää olevani mitenkään asiaan vihkiytynyt muuten kuin teettämällä oman DNA testini ja seuraamalla muutamia DNA-projekteja satunnaisesti, olen kuitenkin jo tälläkin vähäisellä osallistumisella löytänyt monta mielenkiintoista ”osumaa” omista ”DNA sukulaisistani”, joita voi sitten yrittää jäljittää ja yhdistellä kirjalliseen sukutietoon ja sitä kautta lisätä tietämystään omista juuristaan.

Vuoden 2017 sukupäivä on tarkoitus viedä pääkaupunkiseudulle, mikä on ollut jo useinkin keskusteluissa ajatuksena ja jossa meillä asuu myös merkittävä määrä jäseniämme. Toimintasuunnitelmamme mukaisesti tässä tapahtumassa pyritään myös tarjoamaan maksavalle jäsenistölle aiempaa enemmän vastinetta jäsenmaksuille.

Sukupäivän järjestelytoimikunta on selvittänyt alueen mahdollisia tapahtuman pitopaikkoja ja jatkaa ohjelman valmistelua kevätkaudella 2017. Tällä kertaa emme ole ottaneet valmisteltavaksi erillistä sukumatkaa, vaan panostamme kaikki voimavarat sukupäivään pääkaupunkiseudulla ja uskomme että tuo tarjoaa hyvän kohteen myös muualta Suomesta osallistuville yhdistettäväksi kesäiseen vierailuun Helsingissä. Suunnitelmissa on ainakin risteily Helsingin edustan saaristoon jossa aika käytettäisiin upeiden maisemien lisäksi seurusteluun, ruokailuun ja muutenkin omaehtoiseen ohjelmaan, toivottavasti tuota todellista suvun ja sukuhaarojen yhteenkuuluvuutta luoden.

Jäsenhankinnan tehostamiseksi tutkimme mahdollisuutta kehittää kotisivuja ja hyödyntää entistä tehokkaammin internettiä nostamaan kiinnostusta seuraamme kohtaan. Onhan kuitenkin ”Marttinen sukua” FB-ryhmämme saavuttanut jo 140 jäsenen rajan, josta läheskään kaikki eivät kuitenkaan ole seuramme jäseniä, toivoisimme edelleen myös sitä kautta tultavan tuolta virtuaalitodellisuudesta mukaan seuran tapahtumiin, jäseneksi ja kohtaamaan toisiamme ihan elävässä elämässä.

Toivotan omasta ja koko hallituksen puolesta hyvää joulua ja onnellista vuotta 2017 jäsenistöllemme

Jouko Marttinen
Puheenjohtaja

Sukupäivä 2017

Kuten Puheenjohtaja omassa tervehdyksessään jo mainitsi, aikomuksenamme on järjestää tapaaminen merellisissä tunnelmissa, joten varatkaa jo nyt kalenteriin vapaata lauantaille 5.8.2017, että varmasti pääsette mukaan.

Näin varhaisesta ajankohdasta johtuen emme voi vielä julkistaa tarkkaa ohjelmaa, mutta eiköhän kesäinen Helsinki ja kaunis merellinen ympäristö tule virikkeitä tarjoamaan.

Tällä tapaamisella on tarkoitus tarjota runsaasti aikaa yhteiseen ja yleiseen seurusteluun ja jättää turha ”pönöttäminen” pois. Tulemme varaamaan koko aluksen sukuseuran käyttöön, joten saamme nauttia toistemme seurasta rauhassa. Toki pyrimme jotain ohjelmaakin seurustelun ja ruokailun ohkeen järjestämään, kenties hieman musiikillista iloittelua? Voisimme myös yrittää ”shangaijata” jonkun mielenkiintoisen esitelmöitsijän alukseemme, mutta pääasia tulee olemaan rento yhdessäolo ja kauniista ympäristöstä nauttiminen.

Nyt kaikki mukaan, lähtekäämme yhdessä viihtymään kauniiseen pääkaupunkiimme!

Muutama sana sukuseuran myyntituotteista

Tuotteita voi tilata suoraan tuotevastaava Helga Ylöseltä puhelimitse tai sähköpostitse, tuotteita voi tilata myös sukuseuran sähköpostin kautta. Helga Ylönen hoitaa tuotteiden laskutuksen ja postittaa kaikki tuotteet Suonenjoelta, tarvittaessa hän voi luovuttaa tuotteet myös henkilökohtaisesti.

Sukuseuralle on hankittu uusia myyntituotteita, perinteisellä puumerkki -brodeerauksella: Punaisia pikeepaitoja sekä naisille että miehille ja Finlaysonin n. 50 cm x 70 cm punaisia pyyhkeitä.

Sukuseuran internet-sivustolla on nähtävissä kaikki myyntituotteet.

Jos Teillä on ideoita sukuseurallemme sopivista myyntituotteista, laittakaa vinkkejä tulemaan sukuseuran sähköpostiin.

Sukuseuran tuotteita on mukava viedä ja saada lahjaksi.

Sota-ajan joulu Tenhuniemellä

Sylvi Liias os, Marttinen muistelee lapsuutensa jouluja Tenhuniemessä:

Elettiin sota-aikaa ja kaikesta oli pulaa. Maatalojen sadosta ja tuotteista oli huomattava osa annettava valtiolle. Kaupasta sai ostaa vain sen verran kun kupongeissa sallittiin. Vaarana oli myös vihollisen ilmatoiminta ja pimeän aikana ikkunat oli peitettävä niin, ettei valoa näkynyt ulos. Perheen isä, Otto Marttinen oli kaatunut hiukan ennen talvisodan päättymistä.

Talvisodan jouluaatto vietimme vain äiti ja me lapset. Isä oli sodassa. Ikkunat oli peitetty vilteillä. Äiti oli leiponut perunoista ja rasvasta jotain tortun tapaista. Kun istuimme siinä pöydässä juomassa jotain ruiskorviketta, äiti huokaisi "on tämäkin joulu".

Joulupukki meillä ei yleensä käynyt. Lahjapussi löytyi oven takaa.

Kuitenkin kerran oli Huvilan poika pukeutunut pukiksi ja toi minulle äitinsä ostaman kaulaketjun. Muille ei sillä kertaa pukki tuonut lahjoja. Huvilan emäntä oli minun kummi ja he asuivat naapurissa.

Minulle mieluisimmat lahjat olivat se kummitätini kaulaketju sekä nuket.

Äitini oli kerran ostanut nukan, jonka sain koulun pikkujouluissa.

Karkit olivat todella harvinaista herkkua, niitäkin sai ostaa vain kupongilla.

Joulukuudessa oli koristeena yleensä omenoita, joskus karkkeja ja tietysti kynttilät.

Eräänä sota-ajan jouluna teimme lehmän rasvasta omatekoisia kynttilöitä, joita sitten kuusessakin poltettiin.

Kerran äiti lähetti Väinön ostamaan kaupasta joululahjoja. Arkon kauppa oli Suonsalmen sillan kupeessa.

Äidilleen Väinö osti värillisen sokeriastian ja maitonekan, joka oli värillistä lasia.

Minulle pari tukkapinnia ja itselleen värikynän. En muista mitä hän osti Hilalle ja Pentille.

Joulua varten oli myös säilytetty omenoita ja syksyllä suolattuja siikoja.

Joulupuuroakin valmistettiin. En muista oliko riisipuuroa vai jotain muuta. Joulutortuissa käytettiin perunaa, koska voista oli pulaa.

Koska oli säännöstelyn aika, määräyksen mukaan suuri osa maidosta lähetettiin meijeriin Mikkeliin.

Meille jääneestä maidosta saimme tehtyä vain vähän voita.

Mikkelin naiset olisivat ostaneet voita, mutta sitä ei ollut myytäväksi. Väittivät meidän pimittävän sitä, koska emme myyneet.

Miehille annettiin suuremmat annokset voita kuin meille lapsille.

Jouluaatto:

Minä pesin kahvipannuja sisältä puhtaaksi padassa tuhkan seassa. Miehet lähti klo 14 aikoihin saunaan. Saunan jälkeen kahvi keitettiin pannussa hiilloksella.

Joulun ruokapöydässä oli esim, suolattuja siikoja, perunoita ja lihapaistia sekä lanttutuuvinkia.

Varsinaista joulukinkkua ei ollut, vain jotain kinkun tapaista. Jälkiruuaksi rusinasoppaa. Kun olimme isompia, teimme myös jonkinmoista rosollia.

Jouluaamu:

Ensimmäiseksi annettiin eläimille jouluheinät. Muulloin eläimille annettiin enimmäkseen olkia. Oljet oli hakattu silpuksi ja siihen oli lisätty lantun varsia tai muita tähteitä. Lehmien syöttöpöydän päässä oli sammio, jossa ne kasteltiin ja haudutettiin sekä lisättiin vähän jauhoja. Tätä annettiin sitten eläimille kerran päivässä.

Lypsäville lehmille annettiin kuitenkin heiniä muulloinkin kuin jouluna. Lampaille annettiin leheksiä. Tämä oli kuivatuista lehtipuun oksista tehty nippu.

Sikojen ruokiin lisättiin myös hevosen lantaa.

Kun eläimet oli ruokittu, juotiin aamukahvit.

Kahvin jälkeen oli aika lähteä joulukirkkoon. Yleensä järvet olivat jo jäässä ja joulukirkkoon voitiin mennä myös jäitä pitkin. Joulukirkko alkoi aamulla klo 7.

Saarelaiset ajoivat tästä meidän ohi. Konnolan kohdalta mentiin Liekuneen jäälle.

Sitten jäällä oli ne kauheat kilpa-ajot. Siellä miehet huusivat ja ajoivat hevosillaan kilpaa.

Kerrankin eräs hevonen roikotti päätään minun niskan takana niin, että kuola valui päälleni. Silloin päätin, etten ikinä en enää mene hevoskyydillä joulukirkkoon.

Sukuseuran hallitus julistaa kaikille jäsenille Sukulapas- ja Sukupipokilpailun

Lapaset ja pipot kilpailevat omissa sarjoissaan.

Kilpailun tavoitteena on innostaa suunnittelemaan ja toteuttamaan juuri meidän sukuseuralle nimikkolapaset ja pipo, jotka ilmentävät suvun ominaispiirteitä.

Tehtävänä on valmistaa aikuisten kokoa olevat lapaset ja pipo, joissa malli on uusi ja osallistujan suunnittelema, tekniikka ja materiaalit ovat vapaasti valittavissa.

Kilpailutöiden tulee olla perillä 31.03.2016 mennessä osoitteessa:

Marttisten sukuseura ry, Jouko Marttinen, Autionsuontie 22, 41160 TIKKAKOSKI.

Postitus ohjeet:

1. Merkitse paketin sisältö: kilpailulapaset ja/tai kilpailupipo.
2. Kiinnitä työhön lappu, johon on kirjoitettu nimimerkki.
3. Kirjoita erilliselle paperille nimimerkki, neulontaohje ja miten lapasissa ja/tai pipossa kuvastuu Marttisten suku.
4. Liitä mukaan suljettu kirjekuori, jonka päällä on kirjoitettu nimimerkkisi ja sisällä: nimimerkki, osallistujan nimi ja yhteystiedot: puhelin, sähköposti ja lapasten ja/tai pipon palautusosoite, sekä valmistajan ikä.

Kilpailuraatina toimii sukuseuran hallitus.

Parhaat palkitaan! Voittajat julkaistaan kesällä 2017 sukutapaamisessa.

Nyt puikot heilumaan ja kaikki tekemään Marttisten suvun näköisiä lapasia ja pipoja!

Sihteerin terveiset

Sukutarinoita otetaan vastaan kirjeissä julkaistaviksi ja sukuseuran arkistoon arkistoitaviksi. Tarinat voivat sisältää kaikkien Marttisten elämää, entisaikojen muisteluista tämän päivän Marttisten elämään. Onhan tämäkin eletty päivä huomenna jo historiaa. Sukutarinat voi lähettää puheenjohtajalle postitse tai sihteerille sukuseuran sähköpostiin.

Vuoden 2017 jäsenmaksut postitetaan Teille kevään jäsenkirjeessä.

Pyydän ilmoittamaan jäsenyydessä tai yhteystiedoissa tapahtuneista muutoksista sukuseuran sähköpostiin tai puhelimitse sihteerille.

Soitin tuossa syksyllä sukuseuramme entiselle sihteerille Taimi Postille. Taimi pyysi välittämään häneltä terveiset Teille, sukuseuran jäsenille!

Rauhallista Joulua Teille kaikille ja läheisillenne!

Sihteeri Sirpa

Sukuseuran hallitus 2016 - 2017

Puheenjohtaja Jouko Marttinen
p. 040 594 6374
jouko.marttinen@luukku.com

Sihteeri Sirpa Marttinen
p. 040 932 2383
marttistensukuseura@gmail.com

Tuotemyynti Helga Ylönen
p. 040 589 9907
ylonenhelga@gmail.com

DNA- ja sukututkimus Pekka Haikkala
p. 050 409 3838
phaikkala@gmail.com

Varapuheenjohtaja Pentti Marttinen
p. 0400 413 480
marttisenpentti@gmail.com

Jäsen Risto Marttinen
Jäsen Mika Marttinen

Varajäsen Sami Marttinen
Varajäsen Liisa Tapola

Marttisten sukuseura ry
marttistensukuseura@gmail.com
www.marttisten.sukuseura.fi
<https://www.facebook.com/groups/Marttinen>